

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Achatius & Soc. MM. 22. Iunii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

22. Iunii.

VITÆ SANCTORVM.

313

gradibus scalam cæli MARIAM salutavit. Hujus horas quotidie, Sabbatho etiam jejunos dixit. Ad hujus effigiem, quam Florentia ANNUNTIATÆ titulo colit, florem virginittis consecravitt, semper, dum vixit, intactum, quia HORTO CONCLUSO commiserat. Interim catenas flagelli, calcaria cilicii loco, quamvis currenti spontè, corpusculo admovebat, victus vix unciam appendebat, feminarum & chorearum hostis, Imperatricem, quam tres annos quotidie adibat, nunquam aspexit, precibus tam ubique addictus, ut loqui eum angulis dicerent, rectius Angelis dicturi. Aiebat frequenter: *Non videre se, cur non mortales omnes religioni se manciparent.* Et certè Senis cum ad Sodales Marianos diceret, bene multis id persuasit. Ipse, cum ASSUMPTÆ VIRGINIS die illa è cælo audisset, *Societatem JESV ingredi*; post longas cum patre pugnas, MARIÆ JESVM junxit. Hunc, quoties stude- ret, in genua provolutus vocare; hunc sub panis velo latitantem ante & post ludum literarium salutare; sacrificiis quinque senisve minister assistere, ad conspectum HOSTIÆ lacrimis manare; cum verò eo epulo frueretur, inundare etiam. Itaque nullius noxæ gravioris sibi conscius Angeli nomen meruit; ut terra cælum dici posset, si plures Aloysios haberet. *Ex Virg. Cepario.*

Persuasum habe, perinde te Angeli ductum sequi oportere, atque cacum quempiam, qui viarum discrimina ignorans, ejus, qui baculo gressum illius regit, providentia in omnibus confidit. Ex dictis B. Aloysii.

SS. ACHATIUS & SOC. MM. 22. Iunii.

Quale illud cælo spectaculum fuit, cum dena hominum millia, pro optimâ causâ & ampli-

O

fican-

ficando crucifixi nomine, crucibus penderent? Dux felicissimæ multitudinis ACHATIVS fuit, cui contra innumerabilem hostium vim pugnato Angelus victoriam spondit, si Christiana sacra, à quibus alienus tum erat, cum sociis suscepisset. Placita conditio est; Christum adoravit, pugnavit, vicit: utque Deum deinceps ritè coleret, cum victore exercitu in Ararathem montem secessit, ubi, Angelis magistris, omnes Deum amandi rationes felicissimis tironibus sunt infusæ. Quantum profecissent, patiendo, quod nobilissimum Christianæ scholæ experimentum est, demonstrarunt. Quinque in eos reges armati sunt; qui cum procellam lapidum primum effunderent, ii Christi Athletas non ausi contingere, in funditores rediere. Flagris cum secarentur, terra immanitatem non tulit, totaque intremuit. Quo miraculo permotus Theodorus, cum millenariâ cohorte Martyribus accessit, in præacutas sudes muricellæque impulsus, viam complanantibus Angelis, nihil cladis acceperunt. Eò denique ventum, ut quæ Christus tormenta tulit, in iis repeterentur. Ergo spinis redimiti, actique in crucem, per ingens montis spatium pependere optimi maximique testes injuriam cruci fieri, cum mala res, & infelix arbor vocatur: periissent, nisi pependissent. Ex Lippel. & Mart. Rom.

Signum Crucis erit in calo, cum Dominus ad iudicandum venerit: Tunc omnes servi Crucis, qui se Crucifixo conformaverunt in vitâ, accedent ad Christum iudicem cum magnâ fiduciâ. Quid igitur times tollere Crucem, per quam itur ad regnum? Thom. de Kemp. l. 2. c. ult.